



Република Србија  
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД  
Кзз 275/2015  
31.03.2015. године  
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.П., због кривичног дела давања лажног исказа из члана 335. став 3. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног М.П., адвоката Д.И., поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Београду Х Су 68/14 од 30.12.2014. године и Апелационог суда у Београду Су Х 6/15 од 29.01.2015. године, у седници већа одржаној дана 31.03.2015. године, донео је

**РЕШЕЊЕ**

**ОДБАЦУЈЕ СЕ**, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.П., поднет против правноснажних решења Вишег суда у Београду Х Су 68/14 од 30.12.2014. године и Апелационог суда у Београду Су Х 6/15 од 29.01.2015. године.

**Образложење**

Решењем Вишег суда у Београду Х Су 68/14 од 30.12.2014. године одбијен је предлог осуђеног М.П. поднет преко адвоката Г.Н., да изречену казну затвора у трајању од 11 месеци на коју је осуђен пресудом Посебног одељења Вишег суда у Београду К-По1 бр.61/11 од 19.10.2012. године, која је постала правноснажна дана 08.11.2013. године, изврши без напуштања просторија у којима станује, као неоснован.

Решењем Апелационог суда у Београду Су Х 6/15 од 29.01.2015. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног М.П., адвоката Г.Н., изјављена против решења Вишег суда у Београду Х Су бр.68/14 од 30.12.2014. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног М.П., адвокат Д.И., због повреде одредбе члана 174е Закона о извршењу кривичних санкција ("Службени гласник РС", бр. 85/2005, 72/2009 и 31/2011), члана 45. став 5. КЗ ("Службени гласник РС", бр. 85/2005 ... 108/14) у вези са чланом 36. став 1. Устава Републике Србије и из

разлога што је на чињенично стање утврђено у правноснажној одлуци погрешно примењен закон, са предлогом да Врховни касациони суд на основу одредбе члана 492. ЗКП утврдио да је побијаним решењима повређен закон на штету окривљеног, а да у складу са одредбом члана 488. став 2. ЗКП, браниоца окривљеног обавести о одржавању седнице већа ради присуства.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа на основу одредбе члана 486. став 1. ЗКП и члана 487. став 1. ЗКП, на којој је разматрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.П., је недозвољен.

Одредбом члана 485. ЗКП прописани су разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране лица овлашћених за подношења захтева (члан 483. став 1. ЗКП), па је између осталих, у члану 485. став 1. тачка 1. ЗКП као разлог предвиђена повреда закона.

Чланом 485. став 4. истог Законика прописано је да окривљени може поднети захтев за заштиту законитости због таксативно набројаних повреда тог законика, учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

Право окривљеног за подношење захтева због повреде закона је по ставу Врховног касационог суда сходно наведеној законској одредби, ограничено на повреде које су таксативно наведене у ставу 4. члана 485. ЗКП. Према томе, окривљени може поднети захтев за заштиту законитости због повреда тог законика: члан 74, члан 438. став 1. тачка 1.) и 4.) и тачка 7.) до 10.) и став 2. тачка 1.), члан 439. тачка 1.) до 3.) и члан 441. ст. 3. и 4. учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

У захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног М.П., који је поднет у складу са одредбом члана 483. став 3. ЗКП, као основ подношења захтева наведена је повреда одредбе члана 174е Закона о извршењу кривичних санкција ("Службени гласник РС" , бр. 85/2005, 72/2009 и 31/2011), члана 45. став 5. КЗ ("Службени гласник РС" , бр. 85/2005 ... 108/14) у вези са чланом 36. став 1. Устава Републике Србије и из разлога што је на чињенично стање утврђено у правноснажној одлуци погрешно примењен закон у првостепеном и другостепеном решењу.

Наведене повреде међутим, по ставу Врховног касационог суда не представљају законске разлоге у оквиру повреда набројаних у члану 485. став 4. ЗКП због којих би окривљени, као овлашћено лице, могао поднети захтев за заштиту законитости, а како осим ових разлога у захтеву није наведен ниједан други разлог који би могао бити предмет побијања законитости одлуке у опсегу који ЗКП у члану 485. став 4. таксативно набраја, захтев је оцењен као недозвољен.

Поступајући на основу члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП, Врховни касациони суд је одбацио као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.П.

**Записничар-саветник,  
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,  
Драгиша Ђорђевић, с.р.**